

939.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 24 grudnia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o trybie powoływania sędziów handlowych.

Na podstawie art. 213 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Liczbę sędziów handlowych w wydziałach handlowych poszczególnych sądów okręgowych oznacza Minister Sprawiedliwości po wysłuchaniu w tym względzie opinii prezesa właściwego sądu apelacyjnego.

W okręgach o znaczniejszym ruchu spraw górniczych, Minister Sprawiedliwości oznaczy zarazem liczbę sędziów handlowych z pośród znawców górnictwa.

§ 2. Prezes sądu okręgowego wzywa prezydium (zarząd) właściwej izby przemysłowo-handlo-

wej najpóźniej na trzy miesiące przed zwolnieniem się stanowiska sędziego handlowego z powodu upływu trzechlecia, na które został mianowany, aby w terminie miesięcznym przedstawiło kandydatów na wolne stanowisko.

Jeżeli stanowisko sędziego handlowego zwolniło się z innych powodów, wezwanie nastąpić winno w ciągu trzech dni od daty opróżnienia się stanowiska, przyczem termin dla przedstawienia kandydatów nie może być dłuższy niż dwutygodniowy.

§ 3. Na każde wolne stanowisko sędziego handlowego właściwa izba przemysłowo-handlowa proponuje trzech kandydatów z pośród osób, odpowiadających warunkom art. 210 prawa o ustroju sądów powszechnych.

Sędziowie handlowi z pośród znawców górnictwa winni nadto odpowiadać następującym warunkom szczególnym:

- a) ukończenie wyższego zakładu naukowego górniczego z przepisaniem egzaminami i przynajmniej dwuletnia praca w zakładach górniczych na stanowiskach kierowniczych lub też pięcioletnia praca w tych zakładach bez względu na zajmowane stanowisko, albo
- b) ukończenie średniego zakładu naukowego górniczego i przynajmniej dziesięcioletnia praca w zakładach górniczych.

Służbę w urzędach górniczych uznaje się za równorzędną z pracą w zakładach górniczych.

Zaświadczenia o stanowisku i czasie pracy kandydata w zakładach lub urzędach górniczych wydają właściwe okręgowe urzędy górnicze.

§ 4. Na listę kandydatów może być wciągnięty ten, kto:

- a) odpowiada warunkom wymagany art. 210 u. s. p., a gdy chodzi o sędziów handlowych z pośród znawców górnictwa — nadto warunkom § 3 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia;
- b) nie był poprzednio zwolniony ze stanowiska sędziego handlowego z powodów, wymienionych w § 8 lit. d) — f) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o prawach i obowiązkach oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 940);
- c) mieszka w siedzibie sądu, w którym ma być mianowany, lub w bliskiej okolicy, — w każdym razie w okręgu tego sądu;
- d) wyrazi zgodę na objęcie stanowiska sędziego handlowego.

W razie braku odpowiednich kandydatów, czyniących zadość warunkowi pod lit. c), można umieścić na liście kandydata, mieszkającego stale poza okręgiem sądu, w którym ma być mianowany, o ile w okręgu sądu, w którym kandydat zamieszkuje, niema wydziału handlowego, a kandydat wyrazi gotowość ponoszenia kosztów przejazdu na posiedzenia.

Ponowne umieszczenie na liście osoby, która przedtem zajmowała już stanowisko sędziego handlowego, jest dopuszczalne.

§ 5. Przy umieszczaniu na liście kandydatów, izba przemysłowo-handlowa kierować się winna kwalifikacjami kandydata pod względem zakresu i długoletności doświadczenia w dziedzinie obrotu handlowego oraz znajomości zwyczajów handlowych, nabytych na stanowiskach kierowniczych.

§ 6. Lista kandydatów zawierać winna następujące dane:

- a) imię, nazwisko, wiek oraz miejsce zamieszkania kandydata;
- b) stwierdzenie, iż kandydat odpowiada warunkom wymagany przez prawo dla objęcia stanowiska sędziego handlowego;
- c) krótki opis działalności zawodowej kandydata;
- d) oświadczenie kandydata co do okoliczności wymienionych w § 4 pod lit. b), d) niniejszego rozporządzenia, a w wypadku, przewidzianym w ust. 2 tegoż paragrafu — nadto wymienione tam oświadczenie;
- e) odpisy dokumentów, stwierdzających, iż kandydat z pośród znawców górnictwa odpowiada warunkom § 3 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Izba przemysłowo-handlowa przesyła w terminie, wskazanym w wezwaniu, jeden egzemplarz listy kandydatów Ministrowi Przemysłu i Handlu, drugi zaś — prezesowi właściwego sądu okręgowego.

§ 8. Po otrzymaniu listy, Minister Przemysłu i Handlu, załączając swą opinię o proponowanych przez izbę kandydatach, kieruje sprawę do Ministra Sprawiedliwości.

§ 9. Prezes sądu okręgowego, załączając swą opinię o proponowanych przez izbę kandydatach, kieruje listę w terminie tygodniowym od daty jej otrzymania za pośrednictwem prezesa sądu apelacyjnego do Ministra Sprawiedliwości.

§ 10. Minister Sprawiedliwości może za pośrednictwem prezesa właściwego sądu okręgowego zwrócić się do izby przemysłowo-handlowej o przedstawienie dodatkowej listy kandydatów, wskazując zarazem termin, w jakim lista ma być przedstawiona. W tym wypadku na liście dodatkowej nie można umieszczać żadnej z osób, które wciągnięte były na poprzednią listę.

O skierowaniu żądania przedstawienia listy dodatkowej zawiadamia się Ministra Przemysłu i Handlu, tudzież prezesa właściwego sądu okręgowego za pośrednictwem prezesa właściwego sądu apelacyjnego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*